

Núm. de Protocol: 1000075/2019
Núm. de Rotlle: TSJA-0000037/2020

SENTÈNCIA 48-2020

PARTS:

Apel·lant: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)

Representant: Sra. CMS

Advocada: Sra. CSM

Apel·lat: Sra. CGV

Representant: Sra. GCT

Advocada: Sra. JMP

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, divuit de desembre de dos mil vint.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1000075/2019**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La representació de la Sra. CGV va interposar demanda contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en què sol·licitava que s'anul·lessin les resolucions d'aquest organisme de 4 de juny i 29 d'octubre de 2019, mitjançant les quals es va denegar la petició que havia formulat la interessada per tal de seguir cotitzant a la branca de jubilació a partir de l'estiu de 2018, i així poder optar a obtenir una pensió de jubilació.

La sentència del Tribunal Unipersonal del Batlle de 19 de març de 2020 ha estimat la demanda, anul·lant les resolucions impugnades, i ha declarat el dret de l'assegurada a continuar cotitzant a la branca general i la de jubilació, fins al moment de la seva jubilació efectiva.

2.- La representació de la CASS ha interposat recurs d'apel·lació contra la referida sentència de la Batllia, el qual es fonamenta, en síntesi, en les següents alegacions:

a) La sentència no es pronuncia sobre la necessària continuïtat en les cotitzacions, a partir dels 65 anys d'edat, que requereix l'article 204 de la Llei de la seguretat social.

b) Els requisits per tenir dret a un capital o bé a una pensió de jubilació, s'han de reunir en complir l'edat de jubilació de 65 anys. L'assegurat pot ajornar el cobrament d'un o altra si continua treballant i cotitzant de manera continuada a les dues branques.

c) L'ajornament de la pensió de jubilació és una mesura excepcional.

d) La interessada només acreditava 167 mesos de cotització en el moment d'arribar a l'edat de jubilació i, en conseqüència, només té dret a sol·licitar un capital de jubilació en funció d'aquests mesos cotitzats.

3.- La representació de la Sra. CGV s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada. En la seva opinió:

a) L'única exigència legal és la de continuar cotitzant a les dues branques fins a la jubilació efectiva.

b) Tenia un contracte laboral fix discontinu que va acabar el 8 d'abril de 2018. L'exigència de continuïtat en les cotitzacions impediria canviar de lloc de treball si transcorregués un sol dia entre un i altre.

c) S'ha de fer una interpretació favorable a l'assegurat.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'agent va complir l'edat de 65 anys en data 25 de febrer de 2018. En aquell moment treballava com assalariada pel bar restaurant S., on va cessar el 8 d'abril de 2018. Durant aquest període va cotitzar a la branca general i a la de jubilació.

Posteriorment, va treballar durant cinc dies, del 15 al 19 d'agost de 2018 i, més tard, va donar-se d'alta com assalariada de la seva filla a partir del 3 d'octubre de 2018. Durant aquest dos períodes només ha cotitzat a la branca general.

La interessada va sol·licitar a la CASS poder continuar cotitzant a la branca de jubilació, a partir del mes d'agost de 2018, petició que va ser desestimada per mitjà de les resolucions que s'impugnen en aquest procés. L'entitat parapública ha considerat, en primer lloc, que l'article 204 de la Llei de la seguretat social exigeix una continuïtat en les cotitzacions a la branca general i a la branca de jubilació, a partir del moment en què es compleixen 65 anys, i que la interessada no ha d'interrompre la cotització a les dues branques, fins al moment de la jubilació efectiva, cosa que no ha succeït en aquest cas, en què aquella va treballar de forma esporàdica el mes d'agost de 2018, i no va reprendre l'activitat laboral fins al mes d'octubre següent, quan la va contractar la seva filla. D'altra banda, la CASS defensa que les persones que, en complir 65 anys, acrediten una cotització a la branca de jubilació de entre 60 i 180 mensualitats, només tenen dret a un capital per jubilació, segons l'article 195.1 de la Llei de la seguretat social.

La sentència apel·lada no ha compartit aquestes consideracions i ha conclòs que l'article 204 de la referida Llei només exigeix, per poder optar a ajornar el cobrament de la pensió o del capital de jubilació, que es continuï cotitzant a les dues branques fins el moment de la jubilació efectiva. En conseqüència, declara el dret de l'agent a continuar cotitzant a la branca de jubilació, fins que es produeixi aquella jubilació efectiva.

Tercer.- La qüestió litigiosa s'ha de resoldre mitjançant l'aplicació de l'article 204 de la Llei de la seguretat social, que regula la pensió de jubilació retardada, és a dir, percebuda després dels 65 anys, però tampoc es pot prescindir del que disposen els articles 195 i 196 de la mateixa Llei, que són els que estableixen en quins supòsits els assegurats generen el dret a percebre un capital o bé una pensió de jubilació.

Segons l'article 195.1, tenen dret a un capital per jubilació les persones que hagin complert 65 anys i cotitzat a la branca de jubilació entre 60 i 180 mensualitats. D'altra banda, segons l'article 196.1, tenen dret a una pensió per jubilació els assegurats que hagin complert la mateixa edat i acreditin una cotització d'almenys 180 mensualitats.

La interessada no complia aquest darrer requisit quan va complir els 65 anys, de manera que no reunia els requisits necessaris per optar a una pensió, sinó a un capital de jubilació. Aquesta interpretació es veu refermada per l'article 198 de la Llei, que condiona el pagament de la pensió al compliment de les exigències de l'article 196, en aquest cas la cotització a la branca de jubilació durant almenys 180 mensualitats.

La sentència apel·lada no ha tingut en compte aquesta circumstància, i es limita a considerar que l'article 204 no exigeix una continuïtat en les cotitzacions, abans i després dels 65 anys. Ara bé, cal tenir en compte que aquest precepte diu literalment que ***“la persona assegurada, en complir seixanta-cinc anys, pot optar per ajornar el cobrament de la pensió o del capital de jubilació a què tingui dret, sempre que continuï cotitzant a la branca general i a la branca de jubilació fins al moment de la jubilació efectiva”***.

Això significa que l'ajornament es refereix tant a la pensió com al capital de jubilació, i que l'aplicació d'un o altre sistema s'haurà de fer segons els requisits dels articles 195 i 196 de la Llei, que són els que determinen quan procedeix un o altre.

En aquest cas, l'assegurada no acreditava el període mínim de cotització a la branca de jubilació per percebre una pensió, quan va complir els 65 anys, de manera que només va generar el dret a un capital de jubilació, i unes hipotètiques cotitzacions addicionals posteriors, com les que sol·licita la interessada, no podrien modificar aquesta circumstància.

En conseqüència, la continuïtat a què es refereix l'article 204 de la Llei s'ha d'entendre referida a les situacions que donen lloc, respectivament, a una pensió o capital de jubilació en el moment de complir els 65 anys, segons els articles 195 i 196 del mateix text legal.

Per tot això, procedeix estimar el recurs d'apel·lació que formula la CASS i confirmar les resolucions administratives impugnades.

Quart.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades en ambdues instàncies.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Estimar el recurs d'apel·lació que interposa la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència del Tribunal Unipersonal del Batlle de 19 de març de 2020, la qual es revoca i deixa sense efecte.

Segon.- Desestimar la demanda formulada per la Sra. CGV i declarar que les resolucions impugnades de 4 de juny i 29 d'octubre de 2019 són ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades en ambdues instàncies.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.